

32 % – повністю незадоволеними. При цьому ті, хто був незадоволений, або частково задоволений на питання щодо причини незадоволення 31 % вказали відсутність столової, буфету, 27 % – відсутність або застарілість об'єктів (пансіонатів, профілакторіїв, гуртожитків, бібліотеки тощо) – 21 %, 26 % - відсутність ліфту, пандусів у корпусах тощо, і 16 % – низький рівень знань, нестача практичної підготовки, неналежне виконання обов'язків викладачами, причиною чого є практично повна відсутність конкуренції та брак практичного досвіду, коли посада викладача є єдиним за все життя і основним місцем роботи працівника.

Однією з причин низької якості освіти є також мода на наявність в особи ВО як такої, не приділяючи особливі уваги на здібності, а наявність контрактної форми навчання взагалі фактично знищує поняття «професійного відбору абітурієнтів». Так серед опитаних студентів ДонДУУ 27 % відповіли, що вступили до ВНЗ за порадою батьків, 22 % – з огляду на наявність знайомих чи родичів, які б змогли посприяти подальшому працевлаштуванню, 19 % – наявність низького конкурсу на бюджет, 8 % – бажали «відкосити від армії», і лише 3 % – мріяли про обрану професію з дитинства, а 21 % – спиралися на результати складаного ЗНО. Тобто, як і раніше, абітурієнти при виборі майбутньої професії та ВНЗ керуються принципом знайомства, династій тощо, а не орієнтуються на наявні в них здібності та тип темпераменту тощо.

Окреслені недоліки системи ВО в Україні призводять врешті решт до того, що кадри, які закінчують ВНЗ стають неконкурентоспроможними на ринку праці, та необхідності їх перепідготовки Державною службою зайнятості. Отже, держава витрачає кошти на підготовку одного фахівця двічі. Напрями, спрямовані на оптимізацію системи ВО в Україні відносно збалансованості між ринком праці та системою ВО стануть предметом наступних досліджень автора.

Література

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Вальдшмідт І. М., Гайдей М. О. Основні проблеми системи вищої освіти в Україні та шляхи її модернізації URL: https://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2014_18_36
3. ЄДЕБО. URL: <https://vstup2020.edbo.gov.ua>

ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ВЖИВАННЯ НАРКОТИЧНИХ РЕЧОВИН ПІДЛІТКАМИ

Вовк Дарія

Студентка 4 курсу спеціальності 013 Початкова освіта

Відділення «Початкова освіта»

КЗВО «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради

Осин Марія

Викладач

КЗВО «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради

dashavovvv@gmail.com

Підлітковий вік особливий тим, що в цей період відбувається перебудова організму, що супроводжується гормональними сплесками, психологічними переживаннями і соціальною адаптацією в дорослому світі.

Підліток не розуміє, що з ним відбувається, звідки ця енергія, яка буквально його «розпирає». У цей час дуже важливо спрямувати «зайву» енергію та силу на спорт, творчість,

громадську чи трудову активність. Нажаль, більшість підлітків витрачає енергію на вулиці, в «тусовках». За відсутності належного виховання, необхідних вольових якостей, особливих заборонних бар'єрів, уміння керувати своїми емоціями, у підлітків часто виникає невмотивований протест проти «всіх і всього на світі».

Коли підліток ще не сформував свою точку зору, він піддається впливу групи. Якщо дитина знаходиться в компанії, де всі вживають наркотики, їй важко утриматися. У цьому віці характерне саме колективне вживання наркотиків [4].

На цьому етапі наркотичне сп'яніння є частиною гри в дорослість. Але досить швидко психологічна наркотична залежність непомітно для юного наркомана переходить у хімічну залежність.

У таких підлітків швидко розвивається звикання до певних доз наркотичної речовини і потреба збільшувати дозу. Виникає тяжке і небезпечне захворювання - наркоманія (від грец. наркотикос - приголомшуючий і манія - нездоланна пристрасть, залежність від цих речовин).

Бувають випадки і насильного вживання, коли молоду людину підсаджують на наркотик. Потрапляючи до компанії, де вживають наркотичні речовини, молода людина часто починає вживати наркотики, бо боїться здаватися «білою вороною». Причому, починають з «легких» наркотиків (цигарок, алкоголю), обов'язково переходячи з часом до небезпечних (коноплі, мак, кокаїн, морфій, крэк).

Підліткова наркоманія може бути причиною недостатньої турботи і контролю з боку батьків. Діти не отримують належної уваги від своїх близьких, намагаються знайти її у друзів, знайомих, в тому числі у людей, прямо або побічно пов'язаних з вживанням наркотиків. Підлітки прислухаються до думки авторитетної для них людини і намагаються змоделювати його поведінку, приймаючи наркотики заради того, щоб отримати відчуття, які відчуває їх кумир [2].

Залежність у підлітків має кілька основних стадій розвитку:

1. Перша стадія – це перше вживання або кілька прийомів наркотику. Як правило, перші прийоми викликані бажанням вжити «за компанію» з іншими підлітками, відчути «смак» забороненого, стати таким же, як і більш досвідчені однолітки, що розповідають про те, що наркотики – це добре.

2. Друга стадія супроводжується ейфорією від вживання наркотичних речовин. Підліток відчуває легкість і бачить в цьому можливість отримання швидкого задоволення. На другій стадії ще немає психологічної залежності, а прийом все ще обумовлений бажанням відчувати себе комфортно в компанії своїх однолітків.

3. Третя стадія супроводжується появою психічної залежності, що спостерігається при тривалій перерві між уживаними дозами. Поведінка підлітка стає дратівливою, він відчуває занепокоєння і тривогу, які йдуть тільки після вживання чергової дози наркотику.

4. Четверта стадія – є останньою і супроводжується стійкою фізичною залежністю від прийому наркотиків. При відмові від вживання, підліток відчуває сильну ломку і нестерпні фізичні страждання. Характер прояву абстинентного синдрому прямо залежить від типу наркотику [2].

Наркоманія калічить особистість, змінює характер людини. Такі хворі стають егоїстами: байдужими, брехливими, емоційно нестійкими. У них понура дратівливість і агресія швидко змінюється на цілковиту байдужість, погіршується пам'ять, розумові здібності деградують до слабоумства та інвалідності. Підлітки, які вживають наркотичні речовини, важкі у спілкуванні, особливо з близькими людьми. Вони сприймають оточення і своїх рідних як потенційних ворогів. Наркоман страждає сам і змушує страждати своїх близьких.

Хворі на наркотичну залежність постійно заманюють у свої «ряди» нестійких підлітків, долучають їх до вживання наркотиків. Молоді наркомани можуть страждати від затримки в

інтелектуальному і фізичному розвитку, у них спостерігаються порушення роботи функцій внутрішніх органів, психічні відхилення, у дівчат – порушення менструального циклу і безпліддя, а у чоловіків – імпотенція. Крім цього, вони ризикують інфікуватися самі й заразити інших туберкульозом, гепатитом С, ВІЛ, венеричними та іншими небезпечними інфекційними хворобами.

Більшість опитаних учнів та студентів повідомили, що вони відносно легко можуть дістати наркотики у торговців на дискотеці, у барі, на вулиці. Наркотики залишаються доступними й поширеними серед різних верств населення і особливо – серед молоді [3].

При виявленні підліткової наркоманії або обгрунтованій підозрі, необхідно негайно звертатися до нарколога в наркологічну клініку для проходження діагностики та лікування.

Тому й боротьба з цією небезпекою повинна починатися теж із молодшого віку – щоб не упустити час і запобігти зростанню захворюваності.

Література:

1. Валецька Р. О. Основи валеології. Підручник. Луцьк: Волинська книга, 2007.
2. Підліткова наркоманія – причини, ознаки і наслідки. URL: <https://medlux.net.ua/> (Дата звернення: 21.04.2021)
3. Підліткова наркоманія: причини, ознаки та наслідки. URL: <https://np.pl.ua/> (Дата звернення: 20.04.2021)
4. Причини вживання підлітками наркотичних речовин. URL: <http://model.poltava.ua/> (Дата звернення: 21.04.2021)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОРЕКЦІЇ ВІКТИМНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ

Плескачова Владислава Сергіївна
магістрант факультету підготовки фахівців для
органів досудового розслідування
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ;
a.sagdianna@gmail.com

Віктимна поведінка – це відхилення від норм соціальної поведінки, яке проявляється у несвідомому, обумовленому дизонтогенетичними та віковими особливостями, здійсненні певних дій або бездіяльності, які сприяють тому, що підліток опиняється в ролі жертви конфлікту, булінгу, складної життєвої ситуації тощо [1, с. 34].

Передумовою формування віктимності виступає наявність неусвідомлюваного внутрішньо-особистісного конфлікту, з яким особистість не в змозі впоратися. На психофізіологічному рівні підлітки можуть переживати дискомфорт від: незавершеності повного фізичного розвитку за всіма параметрами; відчуття своєї фізичної непривабливості; нестійкості емоційної сфери; особливостей вищої нервової діяльності; високого рівня ситуативної і особистісної тривожності.

Узагальнення наукових доробок уможливають розгляд та систематизацію об'єктивних та суб'єктивних психолого-педагогічних чинників, що упереджують прояв підлітками віктимної поведінки.

Так, до найбільш важливих об'єктивних чинників можна віднести: соціальну, правову, психологічну підтримку (підтримка сім'ї, позитивне спілкування у сім'ї, спілкування з іншими дорослими, сприятливий мікроклімат у школі, участь батьків в учбовому процесі); делегування повноважень (можливість реалізації соціальної активності підлітків, докладання